

Soros, Európa ellensége

2016 április 13. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Amíg felforgató tevékenysége a jog keretein belül marad, a vele szemben való fellépés sokkal bonyolultabb...

A közismert „filantróp”, Soros György évek óta a világpolitika egyik legproblematisabb alakja. A nyugat-európai médiában gyakran egy gazdag, jó szándékú véleményformálónak írják le, aki hajlik a baloldal felé, és egy sor civil szervezettel, NGO-val együttműködik azért, hogy a világ egy jobb hely legyen.

Már egy gyors áttekintés karrierjének elmúlt évtizedeiről egyértelművé teszi, hogy ez a kép jórészt hamis. Soros kiváló példája annak, ahogyan a gazdag magánérdek felülírja vagy legalábbis megpróbálja felülmúlni a nemzeti szuverenitást, az államok és az egyének szabadságát. E cikknek célja, hogy ilyen áttekintést nyújtson. Miközben Soros a jótékonykodás és a korrupció elleni harc különböző, kevésbé ellentmondásos formáiban is érdekelt, összpontosítsunk most tevékenységeinek másik, sokkal fontosabb oldalára.

Sorosot egyebek mellett „devizaháború” miatt is nyíltan bírálták a Nyugaton. Elismerte, hogy bedöntötte a fontot az angol jegybankkal szembeni spekulációs harcában, és dollármilliárdokat kaszált vele. Az ügy veszteségei a brit adófizetők. Soros hasonlóan járt el hazámmal, Svédországgal szemben is, ezúttal a svédek kárára.

Aligha Soros az egyetlen persze, akit gazdasági önérték vezet, valamint – ahogy a baloldalon mondanak – agresszív, neoliberális gazdasági program. A „filantrópia” általa képviselt formája viszont már ritkább állatfaj. A Nyílt Társadalom Alapítványon (Open Society Foundations) keresztül Soros negyvenegy országban aktív. Az alapítvány különböző fiókszervezetei ezernyolcszáz embert foglalkoztatnak, és becslések szerint több mint tizenhárommilliárd dollárt költöttek el 1993-as indulásuk óta.

A civil szervezeteket vizsgáló civil szervezet, a Transparify 2015-ben úgy ítélte meg, hogy a Nyílt Társadalom Alapítvány az Egyesült Államok legkevésbé átlátható civil szervezete. Ugyanebben az évben az alapítványt betiltották Oroszországban.

Az alapítvány és Soros legalább harminchárommillió dollárral támogatta a 2014-es tüntetéseket az amerikai Fergusonban, ahol korábban egy rendőr lelőtte egy fegyvertelen fekete tizenévest. Láthatóan attól sem riadtak vissza, hogy ezek a demonstrációk súlyos zavargásokhoz vezettek, és tovább rombolták az országban a feketék és fehérek viszonyát azzal, hogy egy bonyolult problémát forradalmi miszticizmusra és „társadalmi igazságossági” kérdésre egyszerűsítettek le. Soros fizeti a MoveOn.org nevű észak-amerikai weboldalt és szervezetet is, amely agresszív és olykor erőszakos tüntetéseket tartott Donald Trump kampányrendezvényei ellen.

Bár állítólag az alkotmányos demokrácia és a szabadpiaci liberalizmus terjesztésében érdekelt, Soros György és alapítványa figyelemre méltóan lelkesedik a tömegek igazsága, a populizmus és a szélsőbaloldali milicizmus iránt. Svédországban Soros odáig ment el, hogy támogatott egy „tanulmányt” arról, hogyan kell elfogadtatni az európai munkásosztállyal a multikulturalizmust. Az írás szerzője a magát anarchistának valló svéd-koreai Tobias Hübinette, aki nemcsak a bűncselekményekkel teli életéről ismert, hanem radikálisan Európa-ellenes kirohanásairól is, mint ez: „Pusztuljon a nyugati világ és a fehér faj vérben és szenvedésben. Éljen soká a multikulturális, fajilag kevert és osztály nélküli, ökológiai társadalom.”

Soros sokat költ arra is, hogy kevésbé direkt módon irányítsa az európai közgondolkodást. Az alapítványon keresztül fizeti az olyan éves jelentéseket is, mint a sajtószabadságot mérő World Press Freedom Index, vagy a korrupció mindennapi jelenlétét, érzékelését vizsgáló Corruption Perceptions Index. Közös bennük, hogy rendre rosszul szerepelnek rajtuk azok a kormányok, amelyeket a nyugat-európai baloldali-liberális elit nem fogad el, s mindenféle kritikai perspektíva nélkül tekintélyelvűnek mutatja be őket a nyugati média. Bizarrra közös pontjuk az is, hogy sem a válogatási folyamat, sem a nyers adatok nem ismertek, szóval lehetetlen ellenőrizni az ítéletüket. Mégis, állításait rendszeresen használják olyan nemzetek támadására, mint a magyar. Bárki, aki „a terepen” összehasonlítja Svédország és Magyarország sajtóját, nehezen fogadná el az állítást, hogy a magyar média bármivel is kevésbé lenne szabad, mint a svéd. Sokkal több magyar mérheti össze Soros György és a szélsőséges balliberálisok véleményét a konzervatívabb magyar újságokéval, mint ahány svédnek lehetősége van mást olvasni, mint a CNN vagy a The Economist cikkeinek átvételeit.

Miközben Soros általános baloldaliságát sokan csak véleménynyilvánításnak, számító pénzügyi manipulációit pedig a mostani gazdasági rendszer természetes részének látják, az úgynevezett „migrációs válsággal” kapcsolatos tevékenysége egyenesen aljas és gyalázatos. Tavaly szeptemberrel Soros egy véleménycikkében abszurd módon azt állította, hogy Európának „kötelessége” befogadni legalább egymillió migránst évente. A cikk a Project Syndicate oldalán jelent meg, ahol számos elit véleményformáló publikál.

Az itt megjelenő publicisztikákat világszerte legalább ötszáz jelentős sajtóorgánus veszi át, hogy saját nyelvén újraközölje. A Project Syndicate rendszerén keresztül egy másik írás is elérte mások mellett a brit The Guardian és a legnagyobb svéd napilap, a Dagens Nyheter hasábjait is a múlt hónapban. Ebben Soros azt követelte, hogy az európai adófizetők legalább százhuszmilliárd eurót fizessejenek a bevándorlás miatt. A felvetés zavarosan hangozhat, de napokkal a megjelenése után az Európai Unió bejelentette, hogy kétféle macedón egyhavi fizetését fogja szétosztani a macedón határnál tartózkodó illegális migránsoknak.

Soros véleménye nagy súllyal bír Nyugat-Európában és az uniós vezetésben, máshol azonban ellenállással fogadják. Miután kiderült, hogy civiljei útmutatókat osztogattak tavaly a balkáni útvonalon haladó illegális migránsoknak, a magyar kormány azzal vádolta meg Sorost, hogy a magyar emberek akarataival szemben akarja nyitni a határt. Sőt Orbán Viktor egyenesen Európa elárulásáról beszélt Soros alapítványával kapcsolatban. Keletebbre még inkább vészjóslók Soros tevékenységei. Ukrajnában civil szervezeteinek meghatározó szerepük volt az úgynevezett színes forradalmakban és a politikai instabilitásban is, amely – függetlenül attól, hogy hogyan látja valaki Oroszországot vagy bármilyen ukrán politikai kérdést – csaknem bukott állammá degradálta Ukrajnát. A legutóbbi felkelés köztudottan puccshoz és elhúzódozó polgárháborúhoz vezetett, amely akár örökre megoszthatja Ukrajnát. Kiszivárgott e-mailek szerint Soros konkrét utasításokat adott az új ukrán kormánynak. Mi több, Soros felvázolt egy gazdasági „fejlesztési tervet” amit jól fogadott az ukrán kormány, „felajánlotta”, hogy nagy pénzt fektet be az országban, amennyiben az európai adófizetők is jelentős mértékben beszállnak. Egyelőre úgy látszik, hogy a Majdanhoz vezető korrupció és hatalommal való visszaélés nem tántorította el az ukrán közéletből, valószínűleg azért, mert akármiért is vonultak annak idején utcára az ukránok, Sorost és újonnan hatalomra jutott szövetségeseit egészen más célok vezették.

A Nyílt Társadalom Alapítvány Kelet- és Közép-Európa más részeiben is társadalmi elégedetlenséget provokál, háborúk esélyét növelve ezzel. Nyíltan részt vett a 2003-as grúz „rózsás forradalomban”, valamint a 2000-es szerbiai „buldózer forradalomban”.

Ha tovább mennék délre, a Közel-Keletre, vagy csak egyszerre vissza az időben, a végtelenségig sorolhatnánk a példákat. S miközben Soros úgy gondolhatja, vagy legalábbis úgy teheti, hogy idealista elvek vezetnek, a független szemlélő számára világos, hogy változatos ellenségekkel szembeni egyszemélyes háborúja csak szükségtelen szenvedéshez és társadalmi hanyatláshoz vezet.

A Soros-fizette Közép-európai Egyetem, a CEU Budapesten a posztmarxista ideológia közép- és kelet-európai terjesztésének központja. A CEU egyebek mellett olyan internacionalista tárgyakban szponzorál „kutatásokat”, mint a genderelmélet és kisebbségi jogok. Noha az egyetem tevékenysége szűk, mégis Európa egyik leggazdagabb egyeteme, köszönhetően Soros támogatásának. Az egyetem rektora, John Shattuck többször is publikált olyan lapokban, mint a Financial Times vagy a Boston Globe. Utóbbi lapban megjelent egyik véleménycikkében éles kritikát fogalmazott meg a magyar menekültügyi rendszerrel kapcsolatban, bírálta „Magyarországot és azon uniós országokat”, ahol „korlátozzák a politikai menedékkérelt” és a „jobboldali retorika dehumanizálja a menedékkérőket”. Méltatta viszont Shattuck a migránsokat segítő önkénteseket, köztük egyetemének diákjait is, akik közreműködnek a Migration Aid munkájában. A Facebook-csoportként indult szervezettel kapcsolatban a magyar kormány többször is Soros György „nagylelkű támogatását” emlegette. Igaz, a Migration Aid vezetői tagjai ezt tagadták, „ötletgazdájuk” éppen a Magyar Hírlapnak nyilatkozva nevezte a felvetést „hazugságnak”. Szerinte Sorostól pénzt nem kaptak, a CEU viszont raktározási célokra felajánlotta egyik eladótérmet.

Soros György és a Nyílt Társadalom Alapítvány kapcsolata a magyar baloldali-liberális médiával pedig annyira közismert, hogy részletes kifejtést itt nem is igényel.

Figyelembe véve, hogy Soros és különböző kezdeményezései militáns felforgató csoportokat támogatnak és finanszíroznak, aligha lepdőhet meg azon, hogy több kormány is ellenlépéseket tesz tevékenységeivel szemben, amelyek büncselekménynek minősülnek, vagy legalábbis annak kellene tekinteni, figyelembe véve, hogy milyen hatalom áll a rendelkezésükre. Amíg felforgató tevékenységei a jog és a szólásszabadság keretein belül maradnak, a velük szemben való fellépés sokkal bonyolultabb. Először is egyértelműsíteni kell az európai közvélemény előtt, hogy pontosan mit is csinál Soros György és a Nyílt Társadalom Alapítvány, hogy amikor destruktív politikai fantáziáikat konszenzussá akarják emelni, tényeken alapuló vitában nézhessünk velük szembe.

Van egy svéd mondás, amely szerint a trollok, a folklór kellemetlen teremtményei, kővé válnak, ha napfény éri őket. Éppen ezért bízom abban, hogy pont így lesz ez azokkal a szervezetekkel is, amelyek kontinentális szinten követnek el árulást.

Daniel Friberg az Arktos kiadó vezetője, svéd közgazdász

A cikk angol változata, valamint hivatkozásainak forrásai a RightOn.net portálon olvashatók

www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló